20. Ingibjörg G. Jónsdóttir

Gamla Hrauni

~~Þau voru mörg, sem ég man~~;

Þau voru ~~sem ég man~~ ~~[illegible]~~ mörg íslenzku heimilin er ég kynntist í æsku og á uppvaxtarárum mínum sem að ~~með~~ réttu voru sannnefnd sómaheimili, þar sem hin hóflega fastheldni við sígilda siðu og bestu venjur þjóðarinnar réðu hugsunum orðum og gjörðum heimamanna allra, þar sem atorkan og óþreytandi vinnusemi ~~húsbónda~~, barna og hjúa var innvafin gleði og ánægju yfir sérhverju því er ávannst til umbóta og velfarnaðar fyrir heimilið sjálft og heild þjóðfélagsins, óeigingjörn fórnfýsi, gestrisni og góðvild var öllum auðsýnd þeim er að garði bar, jafnvel þótt erfiðleikarnir á því ~~væri~~ meiri en svo. að vönd ~~[illegible]~~ yrði við reist, eins og við þeim stóð til.

~~Það var í þetta af þeirri eitt heimili, sem ég þekki skilið~~
~~en sveit, Ingibj. G. Jónsd.~~
~~Það var á eitt þessara og þeirri fleiri~~

Meðal þeirra heimila var Gamlahrauns heimilið; framsýnt og því var það, að þangað völdust jafnan góðir og vandaðir unglingar, er fengu að njóta hæfileika sinna og höfuðkosta: að offra sér fyrir aðra, með óeigingjörnum kærleika til alls hins besta og göfugasta í lífinu, ástríkri umhyggju fyrir öllum þeim er einhverrar hjálpar þurftu við.

Þetta varð og hlutskifti hinnar ungu og efnilegu stúlku Ingibj. G. Jónsdóttur, er um tvítugsaldur fluttist á þetta ~~góðfræga~~ gamla og góðfræga heimili, og þar átti hún fyrir hendi að liggja að ~~[illegible]~~ staðfesta ráð sitt og ganga að eiga einn af sonum gömlu hjónanna, ~~hinn elsta þeirra~~, ~~Jóns~~ Guðm. Þork. og Þóru Símonardóttur, hinn elsta þeirra Jón Guðmundsson formann og sjálf að standa fyrir stóru heimili þeirra um hálfrar aldarskeið, fæða þar 17 börn og ala þau upp í sama anda sem svo lengi hafði ríkt í því kynstóð eftir kynslóð. Verk hennar varð mikið og vinnudagurinn langur, enda varð og uppskeran góð.

Ingibjörg G. Jónsdóttir,
Gamla-Hrauni

Þau voru mörg, gömlu og góðu heimilin, er ég kyntist eystra á æsku- og uppvaxtar-árum mínum, sannnefnd gæða- og sóma-heimili þar sem hin hóflega fastheldni við sígilda góða siðu og venjur réðu hugsunum, orðum og gjörðum heimamanna allra yngri sem eldri; þar sem atorkan og óþreytleg vinnusemi húsbænda barna og hjúa voru samfara gleðinni og ánægjunni yfir sérhverju því er á vanst öðrum til góðs, umbóta og velfarnaðar fyrir alla á heimilinu og utan þess; þar sem góðvildin og hin óeigingjarna fórnfýsi var öllum þeim auðsýnd er að garði bar, jafnvel þótt ýmsir erfiðleikar væri á því að inna það af hendi svo sem viljinn stóð til.

Meðal þvílíkra heimila var hið góðkunna Gamlahraun í fremstu röð; þangað völdust jafnan góð og trúlynd hjú og vandaðir unglingar er fengu þar að njóta hinna beztu hæfileika sinna og höfuðkosta: Að offra sér fyrir aðra með óeigingjörnum kærleika til alls hins bezta og göfugasta í fari manna, ástríkinu hyggju fyrir öllum þeim er einhverrar hjálpar þurftu við, mönnum og málleysingjum.

Meðal þeirra var ung, en umkomulítil stúlka úr sveit, efnileg mjög, er á æskuskeiði fluttist á þetta góðkunna og góða heimili til gömlu hjónanna Guðm. Þorv. og Þóru Símonardóttur. Þar átti fyrir henni að liggja að og staðfesta ráð sitt með því að ganga að eiga einn af sonum hjónanna, hinn elzta þeirra Jón Guðmundsson formann á St. og Þorlákshöfn og standa sjálf fyrir stóru heimili þeirra um hálfrar aldar skeið, fæða þar 17 börn þeirra og ala þau upp í sama anda og víðsýnni aðbúð sem hún önnur börn höfðu búið við kynslóð eftir kynslóð. Verkahringur hennar varð mikill og vinnudagurinn langur, enda vel notaður og uppskeran góð

Þessi stúlka var Ingibj. G. Jónsd. fædd að Miðhúsum í Kald.n.hr. hinn 1. sept. 1867, gift áðurnefndum J. G. hinn 25. nóv. 1888. Af 17 börnum þeirra eru 15 enn á lífi 8 synir og 7 dætur, en tveir synir önduðust á æskuskeiði. — (Hún andaðist í b.e. 2. [illegible] þ. árs)